

► REYHAN AKTAR

TAVACI RECEP USTA
MUTFAĞINA KADIN
ELİ DEĞDİ!

► MEHMET GÜN

BOZKIR'DAN DÜNYAYA
AÇILAN SİVİL TOPLUMCU
BİR AVUKAT

TÜRK GİRİŞİM VE İŞ DÜNYASI KONFEDERASYONU DERGİSİ

TÜRKONFED **BİZ**

Sayı: 2018 | 12

ORHAN TURAN

**ÜLKEMİZE
VE ÜYELERİMİZE
DEĞER
YARATIYORUZ!**

► ANNESİNİN BAŞARI
YOLCULUĞUNUN AYAK
İZİNDE BİR İKİNCİ KUŞAK:
SELİN AÇIK

**KOBİ'LER BORGİP İLE
BÜYÜYECEK!**

TEŞVİKLERDE KOORDİNASYON
VE ÖLÇÜLEBİLİRLİK ŞART!

► HÜSEYİN ÖZTÜRK'ÜN
YÖRESEL ÇORAP MÜZESİ AŞKI!

GÜN + PARTNERS AVUKATLIK BÜROSU KURUCUSU
AV. MEHMET GÜN:

"BU HAYATTA NE YAPTIYSAM KENDİM YAPTIM"

AZİM, İRADE, ÇALIŞKANLIK, YETENEK, ÖNGÖRÜ...
BU KAVRAMLARIN HER BİRİNDEN BİRER KESİT
BULABİLECEĞİNİZ BİR HİKAYENİN KAHRAMANI O.
"HAYATTA TESPİT ETTİĞİM EN ÖNEMLİ ŞEYLERDEN BİRİ; EĞER
SEN HAZIRSAN KARŞINA ÇIKANIN FIRSAT OLDUĞUNU BİLİYORSUN,
HAZIR DEĞİLSEN DÜNYANIN EN ÖNEMLİ FIRSATI BİLE GELSE BİR
KENARA İTEBİLİYORSUN" DİYEN GÜN + PARTNERS AVUKATLIK
BÜROSU KURUCUSU AV. MEHMET GÜN'ÜN HERKESİN KENDİ
PAYINA DÜŞENİ ALABİLECEĞİ BİR HİKAYESİ VAR.

Konya'nın Bozkır'ından Türkiye'nin en büyük avukatlık bürosunun kuruluşuna uzanan bir hikayenin kahramanı, GÜN + PARTNERS avukatlık bürosu kurucusu Av. Mehmet Gün... Maddi imkansızlıklar yüzünden ortaokula yazılmak için annesinin "tana" sattığı yıllardan, Türkiye'nin kurumsallaşmayı başarmış sayılı avukatlık bürolarından birine sahip olmaya kadar uzanan bir başarı hikayesi. Kendini tanımlarken "Öncelikle ben Anadolu çocuğuyum" diyen Gün, mesleğinde ise katıksız ve reformist bir hukukçu. "Hayatım boyunca hiç kimseden torpil istemedim, hiç kimseye minnetim yok, bu hayatta ne yaptıysam kendim yaptım" diyecek kadar da vakur ve kendinden emin. Bu sıralar Türkiye'nin Orta Demokrasi Tuzağı'ndan kurtulması konusuna oldukça kafa yoran ve bu alanda da bir kitap yazan Mehmet Gün'ün fark yaratan hikayesini tüm samimiyetiyle kendinden dinledik.

Mehmet Gün'ü sizden dinleyelim. Kendinizi nasıl tanımlarsınız?

Bu soruya üç yanıt verebilirim. Öncelikle ben bir Anadolu çocuğuyum. En çok da bu tanımı seviyorum. İster Anadolu'nun bir köşesinden olsun ister kentin varoşu kesiminden bu çocuklarının mücadeleci, olmaz olmaz denileni öldürüp çok güzel başarılar ortaya çıkaran yapıları oluyor. Benim hikayem de böyle bir hikaye. Anadolu'dan aldığım damarlarıma işleyen bazı değerler var. Toplum ne kadar bozulsa da bazı değerler kaybolmuyor. O değerler, insanı başarılı kılıyor. İkincisi ile mesleki duruşum. Parasız yatılı okulda çok iyi eğitim almış biri olarak söylüyorum: Devletin verdiği eğitimle yüzünü uygarlığa dönmüş bir insan olarak tanımlıyorum kendimi. Mesleğimde ise katıksız ve reformist bir hukukçuyum. Hem dünyadaki tüm uygarlıkların sistemlerine aşına hem de ülkenin değerlerini bilen, uygarlık değerleri ile Anadolu'nun değerlerini birleştirmeye çalışan bir hukukçuyum. İnsanların hakkını çok iyi teslim edebilmek için, yargının çok iyi işler hale getirilmesini istiyorum. Bu konuda çok kafa yoruyorum. Üçüncü olarak da şunu söyleyebilirim: İyi olmak istiyorum. Bir şeyi anlamıyorsam kabul edemem ama anlıyorsam benim mantığıma ters bile gelse, kabul edebilirim. Bu nedenle de hep bir anlam oluşturma, bir uzlaşma ortamında buluyorum kendimi. Katıksız

BİR HİKAYE ANLATAYIM SİZE...

Abim 11 ya da 12 yaşlarında ilçede çalışıyordu. Bir gün yine ilçeye indiğimizde annem beni zahire pazarında bir yere oturttu ve kendisi gelene kadar kıvıldamamamı söyledi. Ben alışveriş yapmak için giden annemi beklerken bir adam elinde bir torba ile zahireciye buğday almaya geldi. Buğday almaya gelen adam gırtlak kanseri olmuş, boğazında delik vardı. Bulgurluk buğday almak istiyordu. Satıcıya kendini emanet ediyor. Satıcı da fırıldak. Adam en son buğdayı aldı ama el işaretleriyle "Yukarıda Allah var" demeye getirdi. Ben de o sırada 4-5 yaşlarındaydım, bu resim hiç gözümün önünden gitmiyor. O günden beri kimsenin hakkı kimseye geçsin istemiyorum.

ve reformist hukukçu kimliğim uzlaşmacı kişiliğimle birleşince de gördüğüm en büyük sorunlarda bile uzlaşma sağlamaya çalışıyorum.

TANA PARASIYLA OKULA KAYIT

Anadolu'nun bir köyünden başlayıp Londra ve başka büyük kentlere kadar devam eden bir serüven sizinkisi. Biraz bu serüvenden söz eder misiniz? Mehmet Gün'ün hikayesindeki dönüm noktaları neler?

Hayatımın ilk dönüm noktalarından biri 'tana'ydı (özellikle İç Anadolu'da 2 yaş civarındaki erkek danaya verilen isim). Babam ben çok küçükken vefat etmişti. İlkokulu bitirirken okulun en iyi öğrencilerinden biriydim ve ilkokul bittikten sonra okumak istiyordum. Herkes de "Bu çocuk okusun ve kaybolmasın" diyordu. Evimizin 20 metre ilerisine köy meydanına ortaokul yapıldı. Fakat annem beni okula yazdıramıyordu çünkü okutacak gücü yoktu. Köyün etrafına oğlak gütmeye gidiyordum. Bir yandan da ısrarla okula gitmek için ağlıyordum. Bunu duyan bir akrabam haber göndermişti, "Benim büyük kızım kitapları ile okusun, bitince küçük kızım için geri verir" diye. Annem ondan cesaret alınca beni okutmaya karar verdi. Kayıt için harç, çanta ve o zamanlar okula giderken kullandığımız şapkalar almam gerekiyordu. Onları alacak paramız yoktu. Başka bir köye yayılması için verdiğimiz bir tanamız vardı. Annem o tanayı satmaya karar verdi. İlçeye götürüp sattığımız tananın parasıyla okula kayıt oldum. Bu nedenle ortaokula kayıt olmama sebep olduğu için hayatımı değiştiren şeylerden biri o tanadır. İkinci dönüm noktam da şu: Bir gün okulda kömür çıkarırken kolide bakanlığın gönderdiği kitapları buldum. O kitaplarla da okulda kütüphane kurdum. Anahtarını bendeydi, gidip saatlerce kitap okurdum. Rus

klasiklerini okuyup Çarlık saraylarında dolaşırdım, Emile Zola okuyup Atlas Okyanusu kenarında otururdum; hayal kurarak dünyam çok büyüdü. Köyden çıkmam gerektiğini biliyordum. Abim askere gidiyordu, ona harçlık lazımdı ve evde sonraki büyük erkek ben oluyordum. Kuşadası'nda adliyede katip olan bir dayım vardı. Ona beni yanına alıp bir iş bulmasını istediğim bir mektup gönderdim. Dayım "1. Gurbet" dediğim Kuşadası'na aldı beni. Orada bir çay bahçesinde çalışırken beni sevdiiler ve kaydımı Kuşadası Ortaokulu'na aldırıldılar. Orda parasız yatılı sınavlarına girdim ve böylelikle öğretmen okulu hikayem başladı. Öğretmen lisesinden sonra direkt mesleğimize oluyordum. Dört yılda okuyup öğretmen olacakken bizim okulun statüsünü liseye çevirdiler. Üç yıl okuyup üniversite sınavına girme durumumuz oldu. Bu da hayatımı etkileyen bir diğer dönüm noktasıydı. Üniversite sınavına girmişken öğretmenlik dışındaki diğer bölümleri de yazdım. İlk sırada en yüksek puanlı olan İTÜ Uçak Mühendisliği bölümü vardı. İstanbul Üniversitesi

Hukuk Fakültesi 10. tercihimdi. Tercihleri gönderdikten sonra hukuk fakültesini 10. sıraya yazmanın pişmanlığını yaşadım. Ama kaderde vardı ve avukat oldum.

Biraz da avukatlık maceralarınıza gelelim. Sizi bu gün olduğunuz noktaya getiren önemli olaylar ya da davalar neler?

76'da hukuk fakültesine gelince dayımın çalıştığı hukuk bürosunda katiplik, çaycılık temizlik gibi her işi yapıyordum. O zamanlar siyasi nedenlerle okulda karışıklıklar vardı, çoğunlukla büroda kalıyordum ve avukatlık dünyasını da görmeye başlamıştım. Okul bitince hakim olabiliyordum ama avukat olmaya karar verdim. İstanbul'da dayımlarla çalışırken çok fazla yol gösteren olmadı. Dayımı saydığım için hiçbir şey söyleyemiyordum, hesap kitap dersenez zaten yok. 4-5 yıl böyle geçti. Konuşmak için cesaret arıyorum ama olmuyor. Bir gün konuşmak için oturduğumda ters bir cümleyle başladım konuşma, ikinci cümlede de bitti. Bana dayımın ortağı "Mehmet neden böylesin" dedi ve ikinci cümle "Ben ayrılıyorum"

oldu. Bir han odası bulup bir çanta, bir avukat dediğim bir dönemim oldu. Sonrasında bir denizcilik şirketinin avukatlık ilanına başvurduğum ve oradaki avukat beni hemen işe aldı; iyi anlaşınca da birlikte bir büro açtık. Ortak büro açtığımız dönemde kritik bir şey yaptım. Fransızca öğreniyordum o zamanlar. Bana dünyanın İngilizce konuştuğu söylendi. O zaman İstanbul'da dil bilen az avukat vardı. İngilizce kursuna gittim, hem çok çalıştım hem dil öğrendim. Fırsatlar benim önüme çıkmaya başladı. Hayatta tespit ettiğim en önemli şeylerden biri de eğer sen hazırsan karşına çıkanın fırsat olduğunu biliyorsun, hazır değilsen dünyanın en önemli fırsatı bile gelse bir kenara itebiliyorsun. Ben de karşına çıkan fırsatların tümünü değerlendirdim. Birkaç olayda düşünsel bir olgunlaşma gerçekleştirdim.

İNGİLİZLERDEN AVUKATLIĞI ÖĞRENDİM

Nedir bu olaylar ve fırsatlar?

80'lerin sonlarına doğru Bulgarlar Türkleri asimile ediyorlardı. Kabul etmeyenleri de trenle Türkiye'ye gönderiyorlardı. Türkiye'de de kamuoyunda bu anlamda tepki vardı. Böyle bir zamanda bir Bulgar firması mallarını taşıdığı Türk şirketinin 300 bin dolarlık bir navlun bedelini ödemediğini ve bu davayı üstlenmemi istedi. Bu davadan alacağım tutar yüzde 10 olan 30 bin dolardı. Hala büyük bir para ama o zaman için çok çok büyük bir paraydı. Bir yandan bu parayı kazanmak istiyordum ama bir taraftan da karşı tarafın Bulgar denizcilik şirketi olması ikilemde kalmama sağlıyordu. Birçok insanla konuştum bu konuyla ilgili ama iki tanesi önemliydi. Lastik ayakkabı satan bir amca vardı, onun icra işlerini yapardım. Ondan akıl almaya gittim, "Oğlum senin işin görevini hakkıyla yerine getirmek değil mi, o zaman adamlar haklıysa kabul edeceksin davayı" dedi. Sonrasında da Ünal Sağra'ya gittim. Ünal Bey de "Politika başka, iş başka dedi." Ben de bu olaydan sonra kendi adıma şunu öğrendim: "Haksız olana bile hakkını teslim etmek lazım." Davayı aldım ve kazandım. O olgunlaşmadan iki yıl sonra karşına başka bir fırsat çıktı. Bir gün Polly Peck'in avukatı olduğunu söyleyen birinden Türkiye'de avukat aradığımı söyleyen bir telefon aldım. Sonrasında bu avukatların Polly Peck'in değil de Polly Peck'in kayımlarının

BAŞLANGIÇTA ÇOK SÜRÜNDÜM

Babamın ölümünden sonra geçen sürede köydeki hayatım ile avukat olduktan sonraki meslek hayatımı benzetiyorum. Avukat olduktan sonra başlangıçta çok süründüm. Ancak karşına çıkan fırsatları çok iyi gözlemlediğimi düşünüyorum. Gözlemlerimi içselleştiriyorum, içselleştirdiğim şeyleri mantık silsilesi içinde uyguluyorum, uygulamadan kazandıklarımı işime geri yatırıyorum. İşime geri yatırdıktan sonra da yapılabileceğin en iyisini yapmak için çalışıyorum. Böyle yapa yapa dünyam açıldı, zorlu da olsa çok farklı bir noktaya geldim ve bugün geldiğim noktadan çok memnunum.

avukatları olduğunu öğrendim. Asil Nadir mahkemeye iflas ertelemesi için başvurmuş. Kendisi Türkiye'deki büyük avukatlık büroları ile çalıştığı için kayımlara hizmet vermemişler. Bu davayı da aldıktan sonra Polly Peck için 10 yıldan fazla çalıştım ve her gün büyük bir dava gelirdi. İşimi de çok iyi yaptım. İngilizlerden avukatlığı öğrendim. Öğrendiklerimle de kendimi daha da geliştirdim.

Yeri gelmişken Gün + Partners avukatlık bürosundan ve kurumlaşma sürecinden kısaca söz eder misiniz?

Bürom büyüdükçe yönetim sorunları yaşamaya başladım ve bir yönetim danışmanı arkadaş buldum. Herkesin her şeyi konuşabileceği ve eşit fırsata

ilerleyebilecekleri bir ortam yarattım. Sonra bir baktık ki kurumlaşmışız. Kurumlaşınca da hızla büyüme başladık. 150-160 kişiyiz. Her sene düzenli olarak yüzde 10 civarında büyütüyoruz. Ofis otomasyonu kurduk, bu otomasyonu ticarileştirip piyasa lisansını vermeye çalışıyoruz. Şuan çok rahatım, çok iyi avukatlarım var. Onlar varken ben gidip başka projeler üzerinde çalışabiliyorum.

TAHKİMİN UZLAŞMA KISMI KİŞİLİĞİME ÇOK UYUYOR

TÜRKONFED çatısı altındaki İstanbul Tahkim Derneği'nin (İSTA) kurucu başkanı mısınız. Sohbetimizin başında da uzlaşmacı kişiliğinizden söz ettiniz. Bu kişiliğiniz mi tahkime itti sizi?

Tahkim konusu uzlaşmanın olabileceği en güzel ortam. Yargılamada her iki taraf kendini en iyi şekilde ifade edebiliyor ve sistem taraflara hiçbir şekilde müdahale etmiyor. Kendinizi son noktasına kadar anlatabiliyorsunuz. Tüm kartlar olduğu gibi açılıyor ve mesleki olarak yetkinliğiniz varsa kararı kestirmek mümkün oluyor ve karar vericiye gitmeden konu uzlaşmayla çözülüyor. Tahkim konusu çok uyuyor bana. Tahkimde kimse "Ben buna karar vereceğim" demiyor. Uyuşmazlıkların en iyi çözümünü olduğu için tahkimi tercih ediyorum. Farklı düşünceler olmalı, farklı düşünceler olursa gelişme olur. Ancak farklılıkların arasındaki enerji yakalanmalı. İngiltere'de uyuşmazlıkların yüzde 98'i böyle çözülüyor. Almanya İngiltere gibi olmak adına uğraşılıyor, 2 kat para harcıyor, 8 kat fazla hakim çalıştırıyor, gelebildikleri nokta yüzde 38.

TORPİL İSTEMEDİM

Hayatım boyunca hiç kimseden torpil istemedim, hiç kimseye minnetim yok, bu hayatta ne yaptysam kendim yaptım.

ANADOLU ÇOCUĞU

Hocalarımdan biri 'Yüzünü uygarlığa dönmüş bir Anadolu çocuğu' demişti benim için. Bir tanesi de 'Bilimsel düşünceye saygısından hiçbir zaman kuşukum olmayacak birisi' diye tanımlamıştı beni.

MESELE; HAZIR OLMAK

Hayatta tespit ettiğim en önemli şeylerden biri; eğer sen hazırsan karşına çıkan fırsat olduğunu biliyorsun, hazır değilsen dünyanın en önemli fırsatı bile gelse bir kenara ütebiliyorsun.

Peki Türkiye...

İstanbul'un en kalabalık caddesi eskiden İstiklal Caddesiydi şimdi Çağlayan Adliyesi'nin giriş katı. Bizim yargı sistemimiz "Bana öğütebileceğim malzeme getirin, bu da aranızdaki uyumsuzluklar olsun" diyor.

YARGI HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜNÜ SAĞLAMALI

Daha İyi Yargı Derneği başkanı ve uluslararası arenada çalışan bir avukat olarak Türkiye'de yargı sisteminde neler değişmeli?

Türkiye için şunu söylüyorlar. Bizim cari açığımız var. Evet doğru. "Cari açığımız neden var çünkü enerji ithal ediyoruz ve enerji kaynakları bizi dışa bağımlı yapıyor" diyorlar. Ama Almanya'da doğal kaynaklar bakımından Türkiye'den zengin değil. Almanya ile birbirine yakın nüfus yoğunluğumuz var. Ama onların ekonomisi hep fazla veriyor. Çünkü Almanlar çok üretiyor, biz az üretiyoruz, Almanlar çok satıyor, biz az satıyoruz, Almanlar daha ileri teknolojiler geliştirmişler, biz daha az teknoloji geliştirdik. Bu farklar dışında önemli olan bir diğer fark ise toplum düzeni. Toplum düzeni dediğimiz şey devletin yapılması. Almanların mükemmel bir yargı sistemi var. Bu sistemini sürdürebilmek adına harcadıkları para 12,5 milyar Euro, bizim 2,4 milyar Euro. Hükümet bütçesinden yargıya ayırdığımız oran aslında az değil. Buradaki mesele kendi sistemini çalıştırabiliyor musun, çalıştırıyor musun? Türkiye'deki yargı maalesef hukukun üstünlüğünü sağlayamıyor. En büyük farkımız bu. Bizim yargımız vatandaş ile devlet arasındaki konularda hukukun devlete karşı üstün olduğunu gösteremiyor. Hukuk vatandaşa üstün ama devlet memuruna üstün değil mesela. Kamu

görevlerine karşı hukukumuz yargıyı üstün kılamıyor. Burada harekete geçirilmesi gereken bir mekanizma var ve bu mekanizmanın harekete geçmesi için serbest olması gerekir. Biz ülke olarak yargının bağımsız harekete geçmesini önlüyoruz. Takoz koyuyoruz, anahtarını çalıyoruz, benzini alıyoruz...

GÜVEN YOKSA YATIRIM DA OLMUYOR

Orta Demokrasi ve Orta Gelir Tuzağı konularına gelelim. Bu konuda "Türkiye'nin Orta Demokrasi Sorunları ve Çözüm Yolu" adlı kitabı yazdınız. Bu iki kavram arasındaki bağlantıdan söz eder misiniz? Türkiye bu tuzaklardan nasıl kurtulur?

Bizde insanlar birbirlerine güvenmiyor. Güvenemedikleri için varlıklarını da ortaya çıkaramıyor. "Yabancı sermaye yatırım yapmaz, yabancı sermaye borç verirse faizini yüksek alır" deniyor. Tabii bunlar oluyor ama esas görülmesi gereken şey şu: Hukuk sistemi düzgün işlemediğinde insanlar birbirlerine güvenmiyor. Birbirlerine güvenmediklerinde de

yatırım olmuyor. Birinde para, birinde buluş, birinde de oldurma kapasitesi olduğunu düşünün. Bunlar bir araya geldiğinde verimlilik olur. Hukuk sistemindeki güvensizlik bizim kendi içimizdeki dinamiklerin hayata geçmesine engel oluyor. Hukuk sistemi ve yargı birlikte güven veremediği için yatırım zemini olmuyor. Demokrasi arttıkça, ekonomi de büyüyor. Dünyadaki en iyi yönetim sistemi hukuka dayalı demokratik yönetim sistemidir. Bu anlamda TÜRKONFED'i de tebrik ediyorum. TÜRKONFED bu konuda diyor ki: Demokratikleşmemiz gerekiyor, Orta Gelir Tuzağı'ndan çıkmamız gerekiyor. Bunu da yapabilecek olanın TÜRKONFED olduğunu düşünüyorum. Çünkü TÜRKONFED Anadolu'yu temsil ediyor.

YAZMAYA DEVAM EDECEĞİM

Bundan sonraki misyonunuz ne? Türkiye'nin sorunlarının tarafsız bir gözle belirlenmesi ve çözümünü konusunda uğraşmak istiyorum. Yazmaya devam ederim diye düşünüyorum. Anadolu'da çok yoğun bir kültür birikimi var ve bu kültür birikimi ülkeyi de bir yere çıkarabilir diye düşünüyorum. Türkiye'nin uluslararası liderlik için çalışıyor olması gerekiyor, "Adalet duygusu nasıl olur?" bunu ortaya çıkaralım istiyorum. Türkiye'yi ileriye taşıyacak konuma getirmek adına doğru bulduğum şeyleri yapmaya devam etmek istiyorum. Türkiye'deki tüm meseleler hukukun üstünlüğü meselesine çıkıyor. Buradaki değişimi başlatacak olanların da avukatlar olduğunu düşünüyorum. Eğer avukatlar benzer şekillerde yola çıkarlarsa hukukun üstünlüğünü sağlarız ve bu da Türkiye'de büyük bir değişimin başlangıcı olur.